

Vážení chemici, zakladatelia Združenia učiteľov chémie, milí kolegovia,

v mene Slovenskej asociácie učiteľov slovenčiny vám chcem poďakovať za pozvanie na vaše ustanovujúce zhromaždenie. Zároveň si dovoľujem k tejto udalosti pripojiť niekoľko úprimných viet.

V týchto dňoch sa mnohí z učiteľov zamýšľajú nad svojou existenciálnou situáciou a svojím spoločenským postavením. Aj formou blížiaceho sa štrajku, ktorým vrcholí naša nespokojnosť, sa pokúšame poukázať na nedocenenie a ponižovanie našej práce, ktorú mnohí z nás vykonávajú vnímajú ako povolanie. Aj na úkor vlastného života a súkromia. Osobne podporujem podobné aktivity, ako aj snahy vytvárať záujmové zoskupenia reálnych (zvýrazňujem reálnych) učiteľov. Domnievam sa však, že prioritou zmien v školstve by mal byť aj obsah jednotlivých vyučovacích predmetov, a vôbec, štruktúra vzdelávania od najnižšieho stupňa vzdelávania po najvyšší. Z vlastných skúseností vieme, že tzv. Mikolajova reforma priniesla do škôl chaos, byrokráciu, neefektívne prerozdelenie časových dotácií, kvantitatívnu redukciu učiva bez kvalitatívneho prehodnotenia, fetiš testovania, strach z inšpekčných kontrol či stratu neustále proklamovanej „voľnosti“ učiteľa. Neraz sa zamýšľam, či mi na pôsobení v školstve prekáža môj plat, alebo uvedené problematické body reformy. Napokon dospejem k zisteniu, že práve každodenné blúdenie labyrintom zle nastaveného školského systému mi prekáža viac.

Nie som odkázaný zarábať si vyučovaním žiakov, ale je to práca, ktorá je zároveň mojou záľubou - ak si odmyslím prekážky, ktoré ma čoraz viac znechucujú. Keďže verím, že mi skôr porastie suma na výplatnej páske, ako sa v školstve dospeje k skutočnej, modernej a aktuálnej reforme, zamýšľam sa, ako napraviť situáciu vo vyučovaní mojich aprobovaných predmetov. Rovnako ako vy, učiteľia chémie. Jedným z riešení je aj moja činnosť pre v tomto roku už desaťročnú Slovenskú asociáciu učiteľov slovenčiny, ktorej som sa stal predsedom. Snažím sa spájať slovenčinárov, sprostredkovať im názory na náš predmet, počúvať ich názory a zasielať ich kompetentným inštitúciám. Svoje presvedčenia, často vychádzajúce z odborných argumentov, z diskusií slovenčinárov, ale aj z pedagogickej praxe, presadzujem s najlepším svedomím a vedomím. V mene seba i našich členov. Budem tak konať, pokiaľ budem cítiť väčšinovú podporu našich slovenčinárov. Rovnaký postup odporúčam aj vám.

Najdôležitejším cieľom záujmových inštitúcií je získať si čo najväčšiu členskú základňu. Učiteľia si konečne musia uvedomiť, že ich sila spočíva v spájaní, nie v izolovanom ponosovaní sa medzi stenami zborovne. Naša roztrieštenosť spôsobuje aj to, že o vyučovaní často rozhodujú ľudia, ktorých kompetencie sú mimo reality, neaktuálne, duplicitné a nekoordinované. Preto naplno podporujem vznik Združenia učiteľov chémie, združenia ľudí, ktorí sú najväčšmi oprávnení navrhovať zmeny a úpravy v predmete chémia. Želám vám, aby ste mali čo najviac aktívnych členov, cieľavedome pracujúcich na skutočnej premene vášho predmetu, resp. na stabilizovaní jeho postavenia v systéme prírodovedných viet. Verím, že obe naše záujmové združenia neraz nájdu spoločné body pre spoluprácu. Radi vám poskytneme skúsenosti z nášho niekoľkoročného pôsobenia. Ide nám predsa o rovnaký cieľ: vrátiť obsah vyučovania kompetentným – učiteľom.

Ďakujem za pozornosť.